

Vergaderjaar 2005–2006

30 453

Regels inzake geurhinder vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven (Wet geurhinder en veehouderij)

Nr. 6

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 maart 2006

Tijdens het hoofdlijnen debat op 22 februari 2006 heb ik toegezegd de Tweede Kamer te informeren over (de inhoud van) een ontwerp van de ministeriële regeling bij het wetsvoorstel geurhinder en veehouderij. Daarnaast zou ik de Tweede Kamer het rapport van het onderzoeksinstituut Alterra doen toekomen¹, inzake de effecten van de voorgestelde normstelling op de uitbreidingsmogelijkheden van veehouderijen.

In deze beleidsbrief ga ik op beide onderwerpen in.

Ministeriële regeling

Bij ministeriële regeling worden vastgesteld:

- a. de geuremissiefactoren,
- b. de afstand die ten minste moet worden aangehouden tussen een geur-gevoelig object en een inrichting waar pelsdieren worden gehouden,
- c. de wijze waarop de geurbelasting, bedoeld in artikel 3, wordt berekend, en
- d. de wijze waarop de afstand, bedoeld in de artikelen 3 en 4, wordt gemeten.

Voor de inhoud van de toekomstige ministeriële regeling wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Stcrt. 28 april 2003, nr. 81, wijziging Stcrt. 28 augustus 2003, nr. 165), verder: «Regeling stankemissie veehouderijen».

Op dit moment is de ministeriële regeling, de «Regeling geurhinder en veehouderij», in voorbereiding. Teneinde onduidelijkheden voor de uitvoeringspraktijk te voorkomen, doe ik u de gevraagde informatie toekomen in de vorm van een beleidsbrief en niet als een ontwerp van de ministeriële regeling. De gekozen vorm biedt tevens de mogelijkheid u bondiger en toegespitst op de gewenste gegevens te informeren.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

a. Geuremissiefactoren

Bijlage 1 van de Regeling stankemissie veehouderijen bevat de geuremissiefactoren die worden toegepast bij vergunningverlening aan veehouderijen die zijn gelegen in gebieden waarvoor een reconstructieplan is bekendgemaakt. Deze geuremissiefactoren zijn bepaald op basis van een meetprogramma aan stalsystemen. Ter voorkoming van mogelijke onzekerheid heeft een onafhankelijk deskundige een contra-expertise over de juistheid van de factoren uitgevoerd. Over het resultaat van de contra-expertise heb ik u op 29 april 2004¹ geïnformeerd.

De meetresultaten geven de benodigde informatie over de geuremissie vanuit dierenverblijven. Ik heb dan ook het voornemen de geuremissiefactoren uit de bovengenoemde bijlage over te nemen in de toekomstige Regeling geurhinder en veehouderij, zonodig gecorrigeerd met de meest recente meetresultaten. De geuremissie zal dan niet meer worden uitgedrukt in «mestvarkeneenheden», maar in ouE/s/dier (geureenheden – bepaald volgens de Europese norm, per seconde, per dier). Tussen beide grootheden bestaat een vaste verhouding: één mestvarkeneenheid komt overeen met 23,0 ouE/s/dier.

b. Afstand diercategorie pelsdieren

De afstand tussen een geurgevoelig object en een dierenverblijf waarin dieren worden gehouden waarvoor geen geuremissiefactor is bekendgemaakt, bedraagt ingevolge artikel 4 van het wetsvoorstel ten minste honderd meter (bebouwde kom) respectievelijk vijftig meter (buiten bebouwde kom). In de artikelsgewijze toelichting over artikel 4, tweede lid wordt vervolgens uiteengezet dat voor de diercategorie pelsdieren niet met deze korte afstanden kan worden volstaan. Op deze onderdelen vormt het wetsvoorstel geen breuk met het verleden.

Ik ben dan ook voornemens de tabel uit bijlage 2 van de Regeling stankemissie veehouderijen in essentie over te nemen in de toekomstige Regeling geurhinder en veehouderij. De afstanden zijn dan gerelateerd aan de omvang van het veebestand. Onderscheid wordt gemaakt tussen geurgevoelige objecten «binnen de bebouwde kom» en «buiten de bebouwde kom».

Volledigheidshalve attendeer ik erop dat de formulering in artikel 4, tweede lid van het wetsvoorstel, namelijk: «de afstand of de geuremissiefactor voor pelsdieren», de mogelijkheid open laat om in de toekomst op basis van metingen een geuremissiefactor vast te stellen. Op dit moment worden geen metingen voorbereid of uitgevoerd.

c. Berekening geurbelasting

De wijze van berekening van de geurbelasting op een geurgevoelig object bestaat uit twee stappen, die in paragraaf 3.2 van de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel worden uiteengezet:

1. De geuremissie uit een dierenverblijf wordt berekend door het aantal te houden dieren te vermenigvuldigen met hun – hierboven bedoelde – geuremissiefactor.
2. De geurbelasting op een geurgevoelig object wordt vervolgens berekend door de geuremissie uit de gezamenlijke dierenverblijven, tezamen met de andere relevante parameters (zoals de afstand tot het dichtstbijzijnde geurgevoelig object), in te voeren in een verspreidingsmodel.

Het verspreidingsmodel is in feite een computerprogramma (CD-Rom) waarmee de verspreiding van de odour units buiten het dierenverblijf

¹ Brief van 29 april 2004, Kamerstukken II 2003–2004, 29 200 XIV, nr. 87.

wordt berekend en weergegeven. Het model wordt in twee versies ter beschikking gesteld. Beide versies zijn toegeschreven op de specifieke feiten en omstandigheden in de veehouderijsector en zijn getoetst aan het beproefde model dat in het industrieel geurbeleid wordt toegepast. De eerste versie zal worden gehanteerd om de uitbreidingsmogelijkheden van een veehouderij te bepalen. Door gebruik te maken van de tweede versie -die op dat soort berekeningen is ingericht- wordt inzicht verkregen in de huidige en de te verwachten geursituatie, als bedoeld in artikel 8.

De eerste versie zal ten behoeve van de berekeningen aan alle betrokkenen vrij ter beschikking worden gesteld. Voor de tweede versie ligt een minder ruime verspreiding voor de hand, omdat artikel 8 zich immers richt tot de gemeenteraad.

In de Regeling geurhinder en veehouderij zal een verwijzing naar het verspreidingsmodel worden opgenomen.

d. Meten afstand

Artikel 4 van de Regeling stankemissie veehouderijen bepaalt dat afstanden worden gemeten vanaf de buitenzijde van het geurgevoelig object tot het dichtstbijzijnde emissiepunt van een dierenverblijf.

Het emissiepunt is in die regeling het punt waar de lucht (de geur) daadwerkelijk het overdekt dierenverblijf verlaat. Bij natuurlijk geventileerde stallen is dit punt meestal de ventilatie-uitlaat die het dichtst bij een geurgevoelig object is aangebracht. Bij mechanisch geventileerde stallen is dit punt de ventilatoruitlaat die het dichtst bij een geurgevoelig object is gesitueerd, tenzij op kortere afstand van het geurgevoelig object relevante ventilatieverliezen optreden.

In het hoofdlijnen debat is een opmerking gemaakt over de definitie van «dierenverblijf». Omdat de definitie een directe relatie heeft met de inhoud van de ministeriële regeling, ga ik thans op de opmerking in: Een dierenverblijf bestaat in de praktijk vaak uit een stal (het huisvestingsstelsel) en een uitloop (het buitenverblijf). Voor het bepalen van een afstand wordt gemeten vanaf het emissiepunt van de stal, indien aanwezig. De uitloop wordt bij de afstandsbeoordeling dus buiten beschouwing gelaten.

In het hoofdlijnen debat is onderkend dat een dierenverblijf uit meerdere onderdelen bestaat. Vervolgens is voorgesteld de definitie van «dierenverblijf» te beperken tot de stal, zodat de uitloop van de definitie wordt uitgesloten. De uitloop wordt dan niet volgens het wettelijk kader beoordeeld, maar volgens het gemeentelijk beleid ten aanzien van (geurhinder vanwege) de uitloop.

Het voorstel heeft praktische gevolgen.

Indien de wet namelijk voorschrijft dat de uitloop in de afstandsbeoordeling buiten beschouwing wordt gelaten, is het stellen van extra afstandsbeoordelingen niet meer aan de orde. Indien daarentegen het bevoegd gezag de uitloop alsnog moet beoordelen, kan dat wel degelijk leiden tot extra afstandsbeoordelingen in de milieuvergunning ten aanzien van het onderwerp «geurhinder vanwege de uitloop».

Naar mijn mening bestaat echter milieuhygiënisch onvoldoende reden om het voorstel over te nemen, mede in het licht van artikel 5, eerste lid van het wetsvoorstel.

Gezien het voorgaande heb ik dan ook het voornemen het bovengenoemde artikel 4 van de Regeling stankemissie veehouderijen te verwerken in de Regeling geurhinder en veehouderij.

Rapport effecten normstelling

Inzicht in de effecten van het wetsvoorstel op de uitbreidingsmogelijkheden van de veehouderijsector en op de effecten voor geurgevoelige objecten is nodig voor een zorgvuldige besluitvorming. Paragraaf 7.3 van de Memorie van Toelichting schetst daartoe een kwalitatieve analyse van de effecten. Ter bevordering van het inzicht in de kwantitatieve effecten is tevens onderzoek uitgevoerd naar de effecten van de normstelling en naar de effecten van een afwijkende normstelling, als bedoeld in artikel 6.

Bijgevoegd treft u het onderzoeksrapport van het kennisinstituut Alterra te Wageningen, naar de inhoud waarvan ik u korthedshalve verwijs.

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. L. B. A. van Geel